



ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น  
เรื่อง รายชื่อข้าราชการผู้ผ่านการคัดเลือกและมีสิทธิส่งผลงาน  
เพื่อประเมินเลื่อนระดับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น  
(ระดับ 7ว)

ตามหนังสือ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0802.4/ว 2178-2179 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2548 ได้แจ้งหลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น โดยในส่วนของ การเลื่อนนอกกระบวนได้กำหนดไว้ว่าบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานให้มีการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีความเหมาะสมก่อนส่งผลงานประเมินและให้ประกาศผลการพิจารณาอย่างเปิดเผยโปร่งใส รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีการทักท้วงได้ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันประกาศผล นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงขอประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกและมีสิทธิส่งผลงาน เข้ารับการประเมินบุคคล โดยให้ผู้มีรายชื่อแนบท้ายประกาศนี้ ส่งผลงานได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป โดยทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ไม่ก่อนวันที่ได้รับผลงาน หลักฐานครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถนำไปประกอบการพิจารณาได้ทันที โดยไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่เป็นสาระสำคัญของผลงานและไม่ก่อนวันที่ข้าราชการผู้นั้นมีคุณสมบัติครบถ้วน

ทั้งนี้ หากมีผู้ใดทักท้วงหรือสงสัยในส่วนของคุณสมบัติหรือเค้าโครงเรื่องผลงานของผู้ขอรับการประเมิน สามารถทักท้วงได้ด้วยตนเองภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันประกาศผล ได้ที่กลุ่มงานวางแผนอัตรา กำลังและระบบงาน กองการเจ้าหน้าที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ถนนราชสีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ หรือติดต่อทางโทรศัพท์หมายเลข 0-2243-6636 กรณีที่มีผู้ทักท้วง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จะดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นโดยเร็ว หากพบว่าข้อทักท้วงมีมูลจะรายงานต่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 เพื่อดำเนินการทางวินัย แต่ถ้าหากตรวจสอบแล้วมีหลักฐานว่าข้อทักท้วงนั้นเป็นไปในทางกลั่นแกล้งหรือไม่สุจริต จะรายงานให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ดำเนินการตรวจสอบผู้ทักท้วงเพื่อหาข้อเท็จจริง แล้วดำเนินการทางวินัยตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ.2551

(นายสมพร ไซ้บางยาง)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

“ดำรงธรรมาไทยใสสะอาด”

เอกสารแนบท้ายประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/ สังกัด	ชื่อผลงาน
1	นายอาคม บำรุงศรี	น.ก.6ว ชัยนาท	1.หารือการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน 2.ร้องเรียนเทศบาลใช้งบประมาณเพื่อการทำเสียงเลือกตั้ง 3.แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตของ อปท.โดยกลไก ทางด้านกฎหมาย

เค้าโครงผลงานของนายอาคม บำรุงศรี  
ตำแหน่ง นิติกร 6ว  
สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชัยนาท

## ตอนที่ 2 สรุปเค้าโครงเรื่องที่เสนอให้ประเมิน

**ผลงานชิ้นที่ 1** (ผลงานที่เป็นผลสำเร็จของงาน) ทุกสายงาน 1 ชิ้น ยกเว้นสายงานนิติกรให้จัดทำ 2 ชิ้น

- ชื่อผลงาน หรือการจัดเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดิน
- ระยะเวลาที่ดำเนินการ (เดือน/ พ.ศ.) เมษายน 2549 – กรกฎาคม 2550
- สรุปผลการปฏิบัติงาน

(ไม่เกิน 1 หน้าต่อผลงาน 1 ชิ้น โดยประมาณและไม่ต้องแนบเอกสารประกอบ)

ประเด็นกรณีนี้เกิดขึ้นเนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในเขตอำเภอสรรคบุรีได้มีหนังสือขอหารือการจัดเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดินโกดัง(คลังสินค้า) ซึ่งทางเจ้าของคลังสินค้าได้ทำสัญญาเช่าฝากเก็บรักษาข้าวสาร กับองค์การคลังสินค้าว่าจะคิดค่ารายปีจากปริมาณขนาดและตัวทำเลขของตัวโรงเรียน หรือประเมินจากรายได้ที่ผู้ประกอบการได้จากค่ารับฝาก และจะใช้ฐานรายได้จากสัญญาเป็นหลักในการคำนวณได้หรือไม่ ตามสัญญาฝากเก็บข้าวสารดังกล่าวจะถือเป็นสัญญาเช่าด้วยหรือไม่ คำว่า "ฝากเก็บ" ตามสัญญาฝากเก็บข้าวสารสามารถนำมาประเมินค่ารายปีเป็นลักษณะเช่นเดียวกับค่าเช่าได้หรือไม่ หากไม่สามารถประเมินค่ารายปีจากรายได้จากค่า "ฝากเก็บ" เป็น "ค่าเช่า" ได้ จะดำเนินการประเมินค่ารายปีเพื่อจัดเก็บในลักษณะใด

อำเภอสรรคบุรีได้มีความเห็นว่า

1. สัญญาฝากเก็บรักษาข้าวสารดังกล่าวที่หารือมานั้นเป็นสัญญาฝากทรัพย์สินในคลังสินค้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการฝากทรัพย์สินและเก็บของในคลังสินค้า

2. องค์การบริหารส่วนตำบลที่หารือจะต้องดำเนินการจัดเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดินของเจ้าของโรงเรียนดังกล่าวตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0307/ว 2393 ลงวันที่ 10 กันยายน 2536 เรื่อง ชักข้อมแนวทางการจัดเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดิน และการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี กล่าวคือ กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลตรวจสอบแล้ว หากปรากฏว่า ทรัพย์สินที่จะเก็บภาษีโรงเรียนและที่ดินได้ให้เช่า และค่าเช่าเป็นจำนวนเงินอันสมควรให้ถือว่าค่าเช่าเป็นค่ารายปี ตามนัยมาตรา 8 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรียนและที่ดิน พ.ศ. 2475 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2543 หากกรณีทรัพย์สินให้เช่า แต่ค่าเช่ามิใช่จำนวนเงินอันสมควร หรือเป็นกรณีหาค่าเช่าไม่ได้ เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินกิจการเองหรือด้วยเหตุประการอื่น ให้ประเมินค่ารายปีโดยเทียบเคียงกับค่ารายปีของทรัพย์สินที่ให้เช่าที่มีลักษณะของทรัพย์สิน ขนาด พื้นที่ ทำเลที่ตั้งบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินและกรณีที่ทรัพย์สินให้เช่า แต่ค่าเช่ามิใช่จำนวนเงินอันสมควรหรือเป็นกรณีหาค่าเช่าไม่ได้ เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินกิจการเองหรือด้วยเหตุประการอื่น และไม่สามารถเทียบเคียงกับค่ารายปีของทรัพย์สินอื่นได้ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินค่ารายปีของทรัพย์สิน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจประเมินค่ารายปีจากมูลค่าของทรัพย์สินโดยพิจารณา ร่วมกับองค์ประกอบอื่น เช่น दरชนีราคาผู้บริโภคของทางราชการรวมถึงภาวะทางเศรษฐกิจด้วย โดยคำนึงถึงภาวะภาษีของราษฎรเป็นประการสำคัญ ซึ่งทางกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ลับ ที่ มท0804.2/1937 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2550 พิจารณาข้อหารือของจังหวัดชัยนาทในแนวกรณีการหารือดังกล่าวข้างต้นแล้ว

## ตอนที่ 2 สรุปเค้าโครงเรื่องที่เสนอให้ประเมิน

**ผลงานชิ้นที่ 2** (ผลงานที่เป็นผลสำเร็จของงาน) ทุกสายงาน 1 ชิ้น ยกเว้นสายงานนิติกรให้จัดทำ 2 ชิ้น

- ชื่อผลงาน ร้องเรียนเทศบาลใช้งบประมาณเพื่อหาเสียงเลือกตั้ง
- ระยะเวลาที่ดำเนินการ ( เดือน/ พ.ศ.) มกราคม 2551
- สรุปผลการปฏิบัติงาน

(ไม่เกิน 1 หน้าต่อผลงาน 1 ชิ้น โดยประมาณและไม่ต้องแนบเอกสารประกอบ)

กรณีนี้เกิดขึ้นเนื่องจากได้มีหนังสือร้องเรียนเทศบาลแห่งหนึ่งว่าใช้งบประมาณของเทศบาลเพื่อหาเสียงเลือกตั้งโดยในหนังสือร้องเรียนสรุปได้ว่า เทศบาลได้มีการจัดสรรงบประมาณในการช่วยเหลือผู้สูงอายุมากผิดสังเกต ในปีงบประมาณ พ.ศ.2550 ผู้บริหารเทศบาลมีการขออนุมัติจากสภาเทศบาลเพื่อช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้สูงอายุ จำนวน 150 ราย และผู้พิการ 27 ราย รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,320,000 บาท (หนึ่งล้านสามแสนสองหมื่นบาทถ้วน) และในปีงบประมาณ พ.ศ.2551 ผู้บริหารเทศบาลแห่งนี้อย่างยื่นขอให้สภาพิจารณาตั้งงบประมาณช่วยเหลือสนับสนุนอีก 86 ราย คิดเป็นเงิน 619,000 บาท (หกแสนหนึ่งหมื่นเก้าพันบาทถ้วน) หากคิดแล้วรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,939,000 บาท(หนึ่งล้านเก้าแสนสามหมื่นเก้าพันบาทถ้วน) ด้านการคัดเลือกผู้สูงอายุที่สมควรได้รับการช่วยเหลือนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ.2550 ไม่อาจทราบได้ แต่ในปีงบประมาณ พ.ศ.2551 เทศบาลไม่ได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กล่าวคือไม่ได้มีการจัดทำประชาคมในเขตเมืองเลย ทำแต่เพียงแจ้งเป็นหนังสือให้ประธานชุมชนประชุมประชาคมคัดรายชื่อส่งมาให้เทศบาลแล้วก็รวบรวมรายชื่อทั้งหมด แต่งตั้งคณะกรรมการระดับตำบลขึ้นมาชุดหนึ่งแล้วก็จัดประชุมเรียงลำดับความสำคัญแล้วก็ประกาศรายชื่อทันที เทศบาลไม่ได้มีการตรวจสอบรายชื่อว่ารายชื่อที่ส่งมานี้มีคุณสมบัติถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หรือไม่

ได้ดำเนินการสอบสวนเจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งตรวจดูเอกสารทั้งหมดแล้วพบว่าเทศบาลใช้วิธีการให้ที่ประชุมประชาคมของชุมชนแต่ละชุมชนตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และการจัดประชุมประชาคมเพื่อพิจารณาจัดลำดับผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และการจัดการประชุมประชาคมเพื่อพิจารณาจัดลำดับผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ไม่เป็นไปตามขั้นตอนของระเบียบฯ ดังกล่าวจากการสอบถามคำผู้ที่เกี่ยวข้องได้ข้อมูลว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เทศบาลยังไม่ได้มีการเบิกจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้กับผู้มีสิทธิที่ได้รับแต่อย่างใด และเทศบาลได้แจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพรายเดิมมาแสดงตนตามระเบียบฯ แล้ว แต่ยังไม่ได้นำดำเนินการปิดประกาศ จึงได้แจ้งให้เทศบาลดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบต่อไป

## ตอนที่ 2 สรุปเค้าโครงเรื่องที่เสนอให้ประเมิน

ผลงานชิ้นที่ 3 ข้อเสนอแนวความคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จำนวน 1 ชิ้น (ทุกสายงาน)

- ชื่อผลงาน : แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยกลไกทางด้านกฎหมาย
- สรุปข้อเสนอแนวความคิด/วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงาน

(ไม่เกิน 1 หน้าต่อผลงาน 1 ชิ้น โดยประมาณและไม่ต้องแนบเอกสารประกอบ)

ปัญหาการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยอยู่ในขั้นที่น่าเป็นห่วงทำให้เกิดภาพลบต่อสายตานานาชาติ ซึ่งข้อมูลจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ปปช.) พบว่าการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ( พ.ศ. 2543 - 2550 ) มีเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริต รวมทั้งสิ้น 5,508 เรื่อง มีผู้ถูกกล่าวหา 9,467 ราย เรียงตามลำดับคือลำดับที่ 1 ได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ลำดับที่ 2 ได้แก่เทศบาล ลำดับที่ 3 ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ลำดับที่ 4 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และลำดับที่ 5 ได้แก่ เมืองพัทยา

การทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอดีตอาจจะเป็นเรื่องของ การเรียกรับผลประโยชน์จากผู้รับเหมา หรือเรียกเปอร์เซ็นต์จากผู้รับเหมา ตลอดจนเอาห้างร้านบริษัทของตนเองหรือเครือข่ายเข้ามาดำเนินการก่อสร้างโครงการต่างๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งนั้นดำเนินการแต่ในปัจจุบันได้มีการดำเนินการทุจริตในเชิงนโยบายเกิดขึ้น โดยการใช้เงินงบประมาณของทางราชการเข้าไปเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง โดยอาศัยช่องโหว่ทางด้านระเบียบ กฎหมาย อย่างกรณีเช่น การจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ซึ่งปัจจุบันได้มีปัญหาคาร้งเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีการนำเงินงบประมาณของทางราชการไปดำเนินการเบิกจ่ายให้กับบุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 เพื่อหวังผลในการเลือกตั้งในครั้งต่อไป และเอื้อประโยชน์ให้กับพวกพ้อง เครือญาติของตนเองและอาจมีการทุจริตในเชิงนโยบายด้านอื่นๆ เกิดขึ้นอีกหลายประการ

เหตุแห่งการที่มีการทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดขึ้นจำนวนมาก อาจเป็นเพราะประการแรกคือ การขาดคุณธรรมและจริยธรรมของพนักงานส่วนท้องถิ่นรวมทั้งผู้บริหารท้องถิ่น ประการที่สองคือ ระบบกลไกทางด้านกฎหมายที่อาจจะมีการล่าช้า หรือมีช่องโหว่บางประการ ในการนี้ขอเสนอแนวคิดและความจำเป็นต้องมีการทบทวนปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. ระเบียบเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้เพื่อให้การทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดน้อยลงหรือถ้าคาดหวังอย่างสูงสุดอาจจะไม่มีการทุจริตเกิดขึ้นเลย เนื่องจากกฎ ระเบียบ กฎหมาย มีส่วนสำคัญ เป็นกลไกที่ฝ่ายบริหารได้ใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานให้สำเร็จลุล่วง เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเป็นรูปธรรม สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี